

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acést'a va esf de doue ori pe luna, pone la regulare; éra de aici in colo o data pe septemana, ca si pone acilea: Marti sér'a. — Prenumeratunile se primescu in tota dilele.

Pretinu pentru Ostrunguri'a: pre anu 6 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pre unu triluniu 1 fl. 50 cr. éra pentru strainetate: pre anu 8 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fl. pre unu triluniu 2 fl. in v. a. Unu exemplariu costa 15 cr.

Toté siodieniele si banii de prenumeratune sunt de a se tramite la Redactiunea diurnalului:

Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimesc en 7 cr. de linia, si 30 cr. tacese timbrale.

Ursulu la mure.

Ursulu albu d'in média-nópte,
Vrendu sà mance mure cópte,
A 'nceputu a bombaní
Si-a pleccatu spre média-di.

Dusu-s'a pr'in vâi pe déluri,
Preste ape, preste maluri,
Totu horindu si rumegandu,
D'in urechi multu clatinandu.

Candu erá ostenitu tare,
Se punea la pausare,
Si dormiá cátè-unu somnu bunu,
A-poi ér' plecá la drumu.

In sfersitu cu truda multa,
Càràire si insulta,
A ajunsu la o padure,
Unde erau multe mure.

Si s'a pusu elu pe mancate
La crengutiele 'ncarcate,
Èr' cu labele s'a 'ntinsu
Si 'ntregu murulu l'a cuprinsu.

Strinsu-l'a in bracie bine,
For 'a scí cà elu contiene
Nescari ghimpí impungatori,
Cari potu si vatematori.

Mai tardiu numai sentiesce,
Cà ceva ilu ghidelesce,
Si d'in ce de muru stringeá:
Totu mai tare-lu impungeá.

Elu atunci de resbunare
Strins'a murulu si mai tare;
Dér' acel'a, totu ghimposu,
L'a impunsu pone la osu . . .

Ursulu tare catrànitu,
A lasatu murulu pocitu,
Si se puse pe sapate
Cu labócelc celi late,

La a murului trupina,
Sà-lu scóta d'in radecina
Si sà-lu svirle cátu de tare
D'in padure peste mare . . .

Tibulu.

O icóna d'in viitoriu.

Preotulu (in baserică): „Botéza-se robulu lui Domnedieu.“
Cum vrei să-l puni numele?

Nasiulu: *Traianu.*

Preotulu: Nu se pôte.

Nasiulu: *Adrianu.*

Preotulu: Neei asié.

Nasiulu: A-poi *Virgilu.*

Preotulu: De locn.

Nasiulu: Ce nume se pôte dérá?

Preotulu: In puterea inaltei porunci dela ministru tierei alego d'intre aceste: *Pista, Attila, Buda, Béla, Árpád, Tuhutum, Taksony, Győző, Lehel, Kont, Lajos, Botond, Bandi!*

Nasiulu (indignat): A-poi parinte de cátu eu d'aceste, de cari i se rumpe limb'a romanului, mai bine remana prunculu — *nebotezatu!* . . .

Nomen et omen.

— Lucru de superstitia. —

— De unde vinu perderile rusilor?
— Dela impregiurarea, cà cortelulu tiarului se asta in *Gorni Studen*, si *Gorni Studen* in limb'a bulgara insémna *nisorulu amarului!* . . .

Scusa potrivita.

Unu preotu cercetiza pre unu calugaru, să-i céra unu ajutoriu băre-care pentru zidirea unei baserice serace. „Lasa-mă în pace,“ — și respunse evlaviosulu calugărui. — „au nu vedi numeros'a mea — familia?“ . . .

Resultatulu resboiului de pone acust'a:

Nec Hercules, *tamen turcus*, contra duos!

§.

Gratulati'a lui „Gur'a satului“ cătra ostirile ruse dela Asi'a.

„Una salus victis: nullam sperare salutem.“

Prindeti-o 'n dinti, și să fiti cu minti.

Maxim'a muscaniloru dela Plevn'a.

„Repetitio est mater studiorum.“

Pe bataia:

A fi cineva de duoe ori batutu in unulu si acela-si locu, insémna a fi bine batucit la pele.

Correspondinție

intre

Titu și Tanase.

Argate Atanase!

Alerga alegro a casa, a-ici au atacatu amaritii arogantii'a ambiloru; am amblatu amarnicesee, audi a-colo! ah! ah! avame alitasuri afirma asupra-ni aretandu altor'a apucaturele amendor'a; acum am atentatua atacu aspru a-supra-li, am aflatu aptu aperitoriu alemanu. Aceast'a a areta ártatlanság-ulu amendor'a a-colo a-fora. Obrazniculu „Osten“ orbesece ómenii, operindu obrazu-ni ocaritu. Oh! of! ocar'a ocaresce, osindindu omeni'a ortaciloru organizati ot ocelulu oce-nasi o vasă, — oltalmazeu ordinariu ostesce *oleo et opera* opintindu-se minden erejéből orvosolni onórea-ni ofensata. — Töderu totu tace topilindu tute tuto tactu tacendo, tamen tare torturéza, multe mappe marczangoltál. Mit mesterkedjünk? különben ne búsluj! iproci, etc. stb. ardorendu asceptâmu ajungerea-ti a-casa. A dio!

Tito i brate tvoi.

Respusu.

Tete Tite!

Tanta tandalia tuo Tanasio tulisti! Tentéza tóte ticalosiele. Toni tutelá-ne-va tocandu tóte tandalele tuto tactu tolili tóte tendintiele ticalosíloru. Tutel'a tatei tóte tolesce, terminandu tocarile tuturoru ticalosíloru, tandem tuti tuli-vomu, tametsi timbrati tocăti, totusi tunde-vomu tapalagele. Tu, tete Tite, torturéza tua tactica togindu toto talento tuo tendintiele tótei

turme tutelarie. Töderu tace? ticalosu. — Mape multe masaerate, bor-de-au(x) buze imflate. Táj tuturoru. Tue tutela tua Tite! Táj tandem táj Tete Tite, Táj!

Tuo *Tanase*.

Cadentii și rime, ce se potrivesc de minune.

Magiarii, in mancarimea loru de bataia, facu meetinguri (adunature de poporu), protestandu (d'in gura) in contr'a crudelitatiloru, ce se pretindu a fi comise de rusi a-supr'a turciloru.

Éra ministrulu de pe a-fore (pretinsu magiaru), dlu Andrási, totu pe aceea vreme tramite la sublim'a pórta o nota diplomatica, in care protesta in modu energiosu in contr'a atrocitatiloru, comise de turci, a-supr'a crestiniloru raniti și refugiasi!

*

Diurnalele magiare și ovreesci d'in Ungaria pone la revoltare solicitéza, și deputatii in camera propunu, ca guverniulu tierei subită să se decida, a mobilisi armat'a in ajutoriulu turciloru.

Éra augustulu nostru monarcu la Casiov'a totu pe atunci toastéza: „in sanetatea scumpului seu amicu și aliatu, a tiarului tuturoru Ruselor, Alisandru!“ și band'a militaria canta „imnulu rusescu.“

Comedii.

Ici in tiér'a ungurésca
Póte omulu să 'ntalnésca
Omu frumosu cu pelaria,
Déra capulu să-i lipsésca.

Nu e ast'a comedie?

Par' cà vedu unu covrigariu,
Unu sîiegărtu, séu unu stremtiariu,
Cu fesu rosu pe gavalia,
Dér' tocitu la busunariu;

Nu e ast'a comedie?

Intr'o séra esu la strata, —
Vedu cà tóta e luminata,
Intrebui: ce póte să fia?
„Pentru turci“, 'mi dice-o féta.

Nu e ast'a comedie?

Mai de unadi fui ferice,
Sà me ducu in padurice,
Dér' ce vedu? poporu multime:
Ciorogari și jidovime,
Cà se 'mbutusescu, se 'mpingu,
Sì diceau cà-e „mehething“.

Dómne, cà ce mai prostia.
Nu-e si ast'a comedie?

. . . . lu.

Credulitatea depeselor și scirilor de pe campul de resboiu.

— Copia de pe diurnalele unguresci și jidovesci. —

Ca probă învederată, despre credulitatea depeselor și scirilor venite de pe campul resboiului la diurnalele unguresci și jidovesci ni servesc urmatorii dialogi:

Duo corespondenți dela diurnalele cele mari unguresci și jidovesci, (unu ovreu cu sange reu, și unu maghiar cu creri de varu) s'au întâlnit pe-a colo pe campul resboiului, (sciti tocmai într'o cafanea din București) la o-l-alta și au improvitat urmatorii discursi:

Miei frate! da ce zinbesci?

Ei! hei! nu scii tu! eu ridu de basaconia ce-am scrisu-o pentru diurnalul

— No să te vedem dera ce-ai scrisu?

— Uite! am scrisu, că turcii au navalit a-supr'a muscaniloru și asiè i-au batutu de urtu, în cátu totu i-au mestecat cu pamentu.

O că de ce mai scii tu ride? să vedi numai ce-am scrisu eu! Eu am scrisu că în bataia dela Plevn'a asiè de reu au batutu turcii pre muscani, în cátu totu i-au mestecat cu lun'a și cu stelele.

In tocmai ca povestea asta:

S'au prinsu o data duoi ómeni în remasu, că care voru minti mai cornuratu. Unulu dîce: Eu am fostu la prandiu la domnulu N. N. și a-colu am vediu unu omu asiè de halosu, în cátu nu s'a saturat cu totu ce a fostu pe mésa, ci dupa prandiu s'a pusude a mancatu și taierile, blidele, lingurele, furcutele și cutitele și pelunga tote aceste totu nu s'a saturat. Cela-l-altu ca să-lu intréca cu mintitulu dîce: Eu am vediu duoi lupi, cari aflandu o coda de oia, s'au pr'insu amenduoii de ea, și atât'a s'au hatită și s'au batutu pentru dens'a, în cátu la urm'a urmelorui totu totutiu s'au mancatu unulu pre altulu, de numai unghiile au remasu dela amenduoii.

Aoleo, dîse celu d'antaiu, mai intrecutu: tu scii minti mai bine.

* * *

Tocmai asiè suntemu cu fabricatorii depeselor de pe campul resboiului.

Cum ar' potè să jöce o trupa teatrală romana in Aradu?

1) O trupa teatrală romana venindu in Aradu și neaflandu localitate unde să jöce (din cauza că in teatru celu mundru, facutu și cu bani romaneschi, romaniloru nu li e permisu să jöce) ar' potè pone ce s'ar' desiertă aren'a, cuprinsa de alta trupa, să jöce „*Halariulu*“ pe stratele Aradului.

2) O trupa teatrală romana capetandu intr'unu tardiu aren'a, ar potè să jöce in ea (din pricin'a ploiloru și a temputui inaintat spre iérna) pre „*Sgrimburicea*“.

3) O trupa teatrală romana ar' potè jocă in teatru celu nou, mundru și frumosu (dupa ce o data ar'fi invetiatu perfectu limb'a ungurésca) pre „*Bolond Miska*“.

4) O trupa teatrală romana ar' potè jocă in teatru celu vechiu (alungata fiindu din arena de ploj) pre „*Hercule curatiendu grasdiulu lui Augias*“.

5) O trupa teatrală romana venindu in Aradu și intrebandu pre domnulu romanu Ronts, că consultu ar'fi să dee căteva representatiuni teatrale in acestu orasiu? ascultandu de sfatul domniei sele ar potè să jöce „*Epurescă*“ ori „*Haid' du-te, cara-te*“.

6) O trupa teatrală romana, eandu ar' dispune in Aradu de o localitate potrivita, ar' potè să jöce „excellentu“, precum a jocat și trup'a domnului C. Petrescu, eu tóte că i-a lipsit accea.

In Sambat'a Pasceloru.

Ionu: In cáttru cu carulu tocmai acum, dle parinte?

Preetulu: Da me ducu, fetulu meu, departe, cale de o dî: la padure dupa lemne.

Ionu: D'a-poi că mane-su sfintele Pasci, parinte, și ai să fi la baserică desu de demanetă!

Preetulu: Ba pe dracu'; — dér a fi, a fi. Bine dîci tu măi, că-ci și mie mi se impare, că pe ast'a vreme viinu Pascele!

Bolundăici.

E a-iei tóm'a, că-ei i-am vediu coltii. Semnele prevestitorie sunt: că magarii napărlescu, caii dau din pinteni, capete, cōde și petiore, greulusi cantă a seracia, bróscele horescu a fomete; éra sfatul tierei se aduna la birfle, interpelari și protestari.

La Beciu se ncepu éra tréncote-fléncotele cele cu banc'a și cu pactul dualisticu, cu impartirea bunetatiloru austro-unguresci, a acelui vr'o 80 milioane detorii, de cari și unii și altii se ferescu. Cu bune placinte se 'mbia unii pre altii, óre nu se voru ciumurlui cum-va de ele?

(§.) Am vediu penultimulu numeru din „Biseric'a și scol'a“. Pagin'a prima erá plina plinutia cu necrologulu franceschului **Adolphe Thiers**, cu litere cătu pumnulu și in cadru negru.

Ce bine se mai siede a-colu in trunte, necrologulu acelu barbatu de statu, care la anulu 1870. a voiu să venda România Rusiei, pentru ca acést a să dee ajutoriu franceschului in contra némtiului. Déca dera astfelui de ómeni vinu glorificati in fruntea pomenitului diurnal, intrebâmu pre aceea-si on. redactiune: unde voru ajunge adeveratii parinti romani ai basericiei și scobelor nôstre naționale? — La coda? ori de-a-supr'a titlului foiei? că-ci altu locu nu li-a mai remasu.

TAND'A și MAND'A.

T. Mei Manda! scii tu de unde se deriva numele meu?

M. Ce? Numele teu? hm! Tun — — — — — d'a — Tanda. — D'a-poi din Tan și da. — Diumetate ungurescu și diumetate romanesca. Tan unguresc insémna invetiatura. Tanda, celu ce dă invetiatura.

T. Cui?

M. D'a-poi cui? sciu că nu romaniloru; ei nu au trebuintia de Tan.

